

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociației institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu Strada Bayer Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500—; pentru particulari Lei 400—; pentru cooperative funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300—. În străinătate Lei 800—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veficțu.**

Sumarul:

Minoritarii și Banca Națională. — Halele (casele) de licitații publice (vânzări silite). — Acțiunea pentru reducerea dobânzilor. — *Cronică:* Datoriile de războiu ale României în Franța. Cassa de compensație din București. Băncile Unite, Cluj — falimentată. Procesele dela Tribunalele mixte-Regimul comercial între România și Turcia. Oficiu de încredere în Diena. Târguri internaționale. Despăgubiri pentru coletele pierdute sau avariate. Numărul animalelor domestice în anul 1927. — Adunări generale. — Dividendele. — Concurs. — Publicațiune. — Concurs.

Minoritarii și Banca Națională.

Din privilegiul numirii Dlui I. I. Lăpedatu de director al Băncii Naționale, unul dintre cele mai șoviniste ziare maghiare, „Brassói Lapok” din Brașov în rubrica sa economică îi adresează noului director sub semnătura M. M. dr. (Dl Dr. Moric Miklós) cinci scrisori deschise, ocupându-se de Banca Națională în raport cu minoritățile din România.

Dl I. I. Lăpedatu nici nu s'a încălzit bine în noua sa funcție și deja este asaltat cu cereri și deziderate a minoritarilor, deocamdată în aceasta formă a scrisorilor deschise.

Pe de altă parte aceste scrisori sunt interesante și din alt punct de vedere. Anume ni-se arată ce cred ungerii despre situația și politica economică a noastră.

Pentru aceste motive, avem convingerea că aducem un serviciu cercurilor economice-financiare, când îi informăm despre crezul ungeresc în materie economică.

În consecință vom arăta conținutul acestor scrisori, fără nici un comentariu; numai în unele locuri, unde se tradează un șovinism exagerat, precum și în alte locuri, unde au absolută dreptate vom căuta să punem chestiunile la punct.

Prima scrisoare (No. 71 din 26 Martie a. c.) începe prin a-l felicita pe Dl I. I. Lăpedatu, salutând în el pe fiul Ardealului și așteaptă dela D-Sa să nu renege acest Ardeal...

A mai fost Dl I. I. Lăpedatu — scrie Dl M. M. dr. — reprezentantul Ardealului, ca Ministru de Finanțe, însă n'a avut mult succes în aceasta calitate, decât doar că a dus cu sine simțul de responsabilitate. Ori ei, Ungurii, așteaptă acum mai mult dela D-Sa: să îndrepte relele de până acum.

În aceste considerațiuni generale, autorul scrisorii, caută să demonstreze antipatia mentalității ardelenice și celei din V. Regat, încercând în acelaș timp să acopere cu aceeaș pălărie pe minoritari și Românii din Ardeal. Ori aceasta este o inducere în eroare intenționată a opiniei publice ungeresti. Căci oricât antagonism ar exista în aparență între Român de dincoace și de dincolo de munți, este acelaș suflet românesc și avem aceeaș țeluri culturale și economice.

Dar să vedem, cari sunt relele, a căror îndreptare o așteaptă Ungurii dela noul director?

Banca Națională a descălecat în Ardeal ca cuceritor, — zice Dl M. M. — și a dat la o parte întreaga organizație a fostei Bănci Austro-Ungare. Banca Austro-Ungară n'a făcut naționalism, ori Banca Națională a României este condusă de un spirit naționalist, neacceptând vechii funcționari dela fostele sucursale ai Băncii Austro-Ungare. Aceste lucruri le poate dovedi autorul și cu date. Ne îndoim! Este foarte natural că Banca Națională nu a putut accepta decât funcționarii cari cunosc limba română, pe de altă parte la începutul Unirii câți minoritari aveau sentimente nedușmănoase față de tot ce era românesc? Cu toate aceste Banca Națională, — spre cinstea ei, — a preluat unii dintre foștii funcționari, chiar minoritari, ai

Băncii Austro-Ungare. Pentru că se face comparație, să ne spună Dl M. M. dr. dela „Brassói Lapok“ câți Români au fost în serviciul Băncii Austro-Ungare? Doi, trei maximum în întreaga fosta monarhie, deși funcționari de bancă specialiști am avut destui.

Că se preferă elementul românesc, este numai natural, noi trebuie să ajungem la pas cu foștii noștri oprimatori pe toate terenele, și în primul rând pe cel economic. Aceasta o pretinde și instinctul nostru de conservare, ceea ce însă nu ne împiedecă să aprobăm și să sprijinim chiar cerințele juste a minoritarilor. Am dovedit-o și până acum și vom arăta chiar și în acest articol.

În scrisoarea a doua (No. 72 din 28 Martie 1928) își pune autorul întrebarea dacă Banca Națională satisface interesele juste ale Ardealului, cu aceeași loialitate cu care Ardealul își îndeplinește obligațiunile sale față de Banca Națională?

I se impută Băncii Naționale că abea a plasat ceva din acțiunile sale în Ardeal. Se uită că la Unire Banca Națională avea o existență de câteva decenii cu capitalul format, deci Ardealul nu putea participa decât la sporirea capitalului. Și-atunci când s'a ridicat capitalul Băncii Naționale nu s'a neglijat nici aportul capitalului din Ardeal.

În ce privește portofoliul Băncii Naționale, creanțele sale din Ardeal nu sunt dubioase și numai în V. Regat Banca Națională are foarte multe creanțe dubioase, — susține autorul scrisorii — în orice caz acolo are în număr mai mare decât la noi.

La sfârșitul scrisorii a doua și în scrisoarea a treia (No. 74 din 30 Martie a. c.) autorul se ocupă de acoperirea de aur a bancnotelor din circulație.

Autorul caută să demonstreze că acoperirea biletelor de bancă nu este de 33·46%, ci numai de 4·3% și aceasta numai dacă se consideră existent aurul din Berlin și Moscova, — și că chiar acest stoc de aur a slăbit în cursul anului 1927 prin faptul că suma de Lei 302 milioane, aduse dela Banca Angliei a evaporat, căci nu mai figurează între activele Băncii Naționale, și numai ea ar putea să clarifice ce s'a făcut cu această sumă.

Aceasta parte a scrisorii are intențiunea de a discredită Banca Națională și prin aceasta creditul țării. Căci ce poate fi altceva când în repetate rânduri se accentuează că biletele de bancă românești n'au nici o valoare, este o masă de hârtie, că „biletele de bancă românești cari circulă fără nici o acoperire serioasă

pentru aceea își mențin valoarea, pentru că în fiecare săptămână se trâmbiță în urechea țării povestea despre acoperirea de aur de treizeci și trei procente“.

Prin urmare șmecheria de contabilitate nu poate substitui acoperirea de aur a bancnotelor!

Uită Dl M. M. că disproporția între aurul existent și circulația fiduciară este consecința mizeriilor războiului: a inflației, de care plagă n'a scăpat nici o țară fostă beligerantă, nici chiar Anglia. (În Anglia de fapt n'a fost inflație monetară, ci de credite, consecințele sunt aproape aceleași N. R.). Și nici nu vrea să observe că aceste bancnote românești zdrențuite, de un an și mai bine au stabilitate de fapt.

Se încearcă și pe aceasta cale, — conform principiilor dela „Brassói Lapok“ — să se întărească convingerea în poporul maghiar din Ardeal că tot ce este românesc nu are trăinicie, n'are soliditate suficientă.

Dacă nu putem admite nimănui, nici chiar concetățenilor minoritari, să sdruncine încrederea în vitalitatea acestei țări, să încerce a micșora creditul ei, nu mai puțin este adevărat că și noi Românii trebuie să căutăm a delătura orice inechitate între cetățenii aceleiaș țări, indiferent de naționalitate sau regiune și în orice caz să dăm posibilitatea tuturor forțelor economice din aceasta țară să se desvolte, căci prosperarea lor va aduce prosperarea țării.

Ajungând la scrisoarea a patra (No. 75 din 31 Martie a. c.): „Banca Națională una dintre mamele vitrege a Ardealului“... trebuie să recunoaștem că, constatările făcute pe baza datelor furnizate de Oficiul Statistic a țării din București, sunt în unele privințe juste.

După ce autorul accentuează că alta este școala economică de aici și de dincolo de Carpați, că băncile uzurare sunt aproape necunoscute la noi și că în orice caz la noi băncile, sunt în acelaș timp și casse de păstrare, de depunere spre fructificare, sau cum se numesc cu terminul stereotip „institute de credit și de economii“, arată că politica rezervelor este cu mult mai bună în Ardeal, deasemenea și lichiditatea este mai mare. Aprecierile autorului natural și aici sunt exagerate, când afirmă că și cea mai mică bancă din Ardeal oferă mai multă garanție decât oricare bancă dintre cele mai mari a V. Regat.

Dar să lăsăm să vorbească cifrele:

În anul 1927 s'a prezentat Băncii Naționale pentru scont respective reescont, polițe în valoare totală de Lei 42·8 miliarde și din aceasta sumă Banca a acceptat 37·5 miliarde, deci un material de 5·2 miliarde n'a oferit garanții sufi-

ciente pentru scont, ceea ce înseamnă că 12·3%, tot al 8 cambiu n'a fost bun. După provincii se poate constata, că la cele 15 Sucursale și agenții ale Băncii Naționale din Ardeal, suma cambiilor prezentate face Lei 6.299·7 miliarde, însă materialul respins nu reprezintă decât suma de Lei 242.600, deci în comparație cu totalul sumei respinse de Lei 5.271·1 miliard, înseamnă că în Ardeal s'a respins numai 4·7%, sau din fiecare 1000 Lei respinse, s'a respins pentru V. Regat 933 Lei, iar pentru Ardeal 47 Lei.

Față de aceasta bonitate de aproape sută la sută, Banca Națională a scontat din totalul de 37·5 miliarde cambii numai 6 miliarde pentru Ardeal, iar 31·5 miliarde pentru V. Regat, deci 16%. Din totalul valorii efectelor scontate de Lei 9.027·6 miliarde numai Lei 1.448·2 miliarde cade pentru Ardeal deci tot 16%, iar dacă se ia în considerare că mai multe întreprinderi mari din Ardeal au sediu în București și că în conformitate cu regulamentele în vigoare, fiecare întreprindere își scontează polițele acolo unde își are sediul, aceste 16% mai suferă o corectură de 2% maximum în favoarea Ardealului; în total deci 18% din materialul reescontat de Banca Națională cade pe Ardeal.

Față de aceste cifre, scrisoarea ne arată altele în ceea ce privește teritoriul, populația, economia Țării și anume:

Ardealul în raport cu teritoriul Țării reprezintă 34·2%; în ceea ce privește populațiunea 31·95%; iar românii ardeleni reprezintă 26·1% din totalul poporului românesc. Din pământurile arătoare 31·4% este în Ardeal; din fânaș și pășune 50% iar din păduri 57·4%.

În ceea ce privește producția agricolă: din producția totală de grâu a Țării 33·2% sunt secerate în Ardeal; din orz 53·8% se face aici; din ovăs 24%, iar din porumb 22·9% produce Ardealul. Situația animalelor este următoarea: 25% din cai, 40% vite, 38·4% din oi și 49% din porci sunt în Ardeal.

La începutul războiului mondial în Ardeal au fost 95.827 de meseriași independenți pe când în V. Regat numai 62.188.

Continuăm cu spicuirea acestor date interesante din scrisoarea cincea (No. 76 din 1 l. c.) cu titlul: „Mai mari fonduri de rezervă, mai puțină cinste, spune Banca Națională Ardealului“.

Din creditul de reescont de 8.196·5 miliarde a Băncii Naționale, institutele financiare din Ardeal au primit numai 943·2 milioane 11·2%.

Față de acest procent, în ceea ce privește fondurile proprii a băncilor avem următoarele date: În 1926 băncile din V. Regat aveau capital social global de Lei 4.647·5 miliarde, cele

din Ardeal Lei 1.418·5 milioane, prin urmare 23·5% din capitalurile sociale ai Țării. Fondurile de rezervă a institutelor bancare din V. Regat sunt Lei: 1.417·5 milioane, iar a celor ardeleni Lei: 674·5 milioane; aici proporția este de 33·3% în favorul Ardealului. Depozitele spre fructificare în V. Regat au fost Lei 8.097·2, în Ardeal aproape cu 400 milioane mai mult: Lei 8.443·2 milioane.

Prin urmare în V. Regat pentru fiecare Leu din capitalul social corespunde un reescont de Lei 1·56, iar în Ardeal pentru fiecare Leu din capitalul social corespunde numai un reescont de Leu 0·66.

Dacă se face calcul după mărimea capitalului social, atunci ajungem la un rezultat curios. Anume băncile mici cu un capital social sub 5.000.000 Lei, în Ardeal beneficiază de un reescont mai mare decât surorile lor din V. Regat. În Ardeal pentru această categorie de bănci, pentru fiecare Leu din capitalul social corespunde Leu 0·57 reescont, pe când în V. Regat numai Leu 0·48. Dar în același timp aceste bănci în V. Regat pentru fiecare Leu din capitalul social n'au decât Leu 1·35 depozit spre fructificare, pe când surorile lor din Ardeal au de 5·7 ori mai mult depozit spre fructificare ca și capitalul social.

Rezervele la băncile mici din V. Regat sunt abea 16% al capitalului social, în Ardeal în schimb 48%. Dar dacă reescontul băncilor mici din Ardeal este de 57% în raport cu capitalul social, în V. Regat pentru băncile mari reescontul este de 215% în raport cu capitalul social, — deși rezervele acestor bănci este numai 0·32%.

La băncile cu un capital social de 5—10 milioane proporția în V. Regat este de 62% iar în Ardeal este de 35% numai, la băncile cu un capital social de 10—20 milioane, proporția este aproape egală și anume: 69% respective 62%; însă la băncile cu capital social de 20—50 milioane cele din V. Regat au un reescont de 73% pe când băncile ardeleni numai 45%; — disproporția este și mai pronunțată la băncile cu un capital social de peste 50 milioane, cele din V. Regat beneficiază de un reescont de 215% iar cele din Ardeal numai 133%.

Aceste cifre vorbesc dela sine. Despre repartizarea neechitabilă a reescontului Băncii Naționale am mai vorbit în coloanele acestei reviste.

Am cerut și cerem o repartizare mai justă a reescontului, și cerem ca să beneficieze și băncile minoritare într-o măsură mai mare.

Pentru atingerea acestui scop însă, nu mijloacele dela „Brassói Lapok“ sunt cele mai potrivite: discreditarea Băncii Naționale și a monedei românești; — ci acceptarea noii situațiuni politice în urma Unirii, cu toate consecințele ei.

Halele (casele) de licitații publice (vânzări silite).

În materia de urmărire a bunurilor mobiliare există unele anomalii cu efecte dureroase din punct de vedere economic și social și de multeori chiar dezastruoase pentru debitorii urmăriți. Normele de urmărire și vânzare silite stabilite de legea de execuțiune în vigoare în Ardeal și de legea pentru urmărirea veniturilor publice din 1922 nu mai corespund necesităților vieții economice moderne și reclamă o urgentă revizuire și modificare. Din modul cum se fac vânzările silite mobiliare și în deosebi din abuzurile ce se pot comite foarte ușor cu ocaziunea acestor vânzări silite (licitațiuni) ne vom convinge de temeinicia nemulțumirilor generale ce se manifestă în aceasta materie și totodată ne vor indica și soluția pe care legiuitorul nostru trebuie să o dea acestei importante chestiuni.

În sistemul actual reglementat de legea execuției ardeleni, licitațiunile de regulă se țin la domiciliul urmăritului. Atât interesele creditorului urmărit cât și cele ale debitorului urmărit reclamă o cât mai amplă *publicitate*, ca astfel la licitație să participe cât mai mulți cumpărători. Concurența dintre licitanți urcă prețul bunurilor ce se licitează și astfel se mărește baza de îndestulare a creditorului, micșorându-se la rândul său datoria celui urmărit. Or aceasta *publicitate* după normele în vigoare este aproape inexistentă. Despre termenul licitației se încunoștiințează numai părțile interesate direct: creditorii și urmăritul. Legea prevede publicarea licitației în gazeta oficială (pentru părțile ardeleni în „Buletinul Justiției“ din Cluj), dacă prețul de evaluare este mai mare de 2000 Lei precum și afișarea licitației în localul Judecătorei. Publicul mare însă nu citește gazeta oficială nici afișurile dela judecătorie și astfel nu ia parte la licitație. De licitații se interesează numai așa numitele „hienele licitațiilor“, cari și-au făcut o adevărată meserie din acapararea și specularea averii celor năcăjiți.

În lipsă de licitanți, sau aceste „hiene“ sau creditorul cumpără bunurile pe preț de nimica, și astfel debitorul își pierde averea mobilă

fără ca creditorul să fie îndestulit. Procedura este și mai vătămătoare când licitația se ține de agenții de urmărire ai fiscoi. Aci publicitatea este și mai restrânsă decât în procedura judiciară. Publicațiunile de licitație trebuie să se afișeze la ușa primăriei în comune, și la biroul percepției la orașe, pe cari iarăși nu le citește publicul (art. 27 din legea pentru urmărirea și perceperea veniturilor publice). Legea nu prevede însă și avizarea creditorilor cari pe cale de execuție judecătorească au câștigat drept de gaj judiciar (sechestrul) asupra bunurilor cari se vor licita. În felul acesta creditorii particulari de multeori numai în ziua licitației fixată de portărei constată, că bunurile mișcătoare au fost licitate de către agenții fiscoi în lipsă totală de concurenți și pe prețuri derizorii. La aceste licitații iau parte numai persoane cari sunt avizate în mod particular de agentul fiscal. Posibilitatea de abuzuri în dauna debitorului și a creditorilor particulari este evidentă atât la orașe cât și la sate. Știu cazuri când neamurile agentului au cumpărat vitele și rechizitele economice ale țaranului și apoi le-au vândut înapoi aceluiaș țaran cu preț dublu. Samsării de licitații află bineînțeles dela agenții fiscali și de aceste licitații sumare și astfel averile se prăpădesc și banii curg în buzunarele câtorva persoane, cari astfel se îmbogățesc fără muncă.

Este evident, că aceasta stare de lucruri trebuie să înceteze cât mai curând posibil.

Pentru orașe cea mai potrivită soluție ar fi înființarea de *hale publice de licitații* așa cum există de pildă în Austria. Licitațiile mobiliare nu se pot efectua decât în aceste hale (case) publice. Bunurile sechestrate se iau dela debitor și se transportă în hala de licitație, care se transformă astfel în adevărată magazie de tot felul de lucruri necesare trebuințelor vieții, și unde zilnic se țin licitații.

În felul acesta toate straturile sociale pot să se provadă cu lucrurile trebuincioase relativ cu prețuri mai ieftine decât la comercianți și prin concurența cumpărătorilor bunurile se vând pe prețul lor real. Ar fi de dorit prin urmare ca legiuitorul să înființeze prin lege aceste case de licitații în toate orașele.

La sate licitațiile să fie aduse la cunoștința populației nu numai în comuna debitorului dar și în comunele vecine prin baterea tobei, prin publicarea în ziare populare. Ar putea astfel să lipsească publicările de licitații în gazetele oficiale și astfel să se cruțe cheltuelile împreunate cu aceste publicări — cari nu au nici un rost real. — Normele de urmărire trebuie

să fie aceleași atât pentru fisc cât și pentru creditorii particulari. În acest scop să impune armonizarea legii de urmărirea veniturilor publice cu legea de execuțiune judecătorească sau legiferarea unei singure legi de urmărire fie în cadrele procedurii civile fie separat.

Anomaliile semnalate mai sus sunt fenomene de drept în primul rând, însă cu efecte economice, și deci am crezut că este locul lor în această revistă. Dacă nu se vor lua măsuri imediate, cel puțin nădăjduim că se vor avea în vedere la unificarea procedurilor civile și de urmărire.

*Dr. Ioachim Tolciu, avocat
în Cluj.*

Acețiunea pentru reducerea dobânzilor.

O nouă circulară a Băncii Naționale.

Banca Națională a României în vederen aplicării măsurilor de reducere a dobânzilor pe ziua de 1 Aprilie a. c. a comunicat sediilor sale din provincie următoarele instrucțiuni:

„Perioada de tranziție prevăzută în circulara noastră din 22 Decembrie referitoare la chestiunea dobânzilor luând sfârșit, Banca Națională, în urma consultațiilor avute cu reprezentanții marilor bănci, ține să reamintească cât de necesar este pentru economia generală a țării ca banul să ajungă în mâinile claselor producătoare cu o dobândă cât mai efită.

În acest scop vă rugăm să convocați pe reprezentanții băncilor din circumscripția d-voastră spre a le pune în vedere că dela 1 Aprilie 1928 dobânda maximă pentru scont de portofoliu este cum s'a hotărât de 18 la sută.

În ce privește raporturile pentru băncile mici să poată sconta portofoliul lor la băncile mari cu 10 la sută.

Pentru băncile mici, situate în alte centre, decât acelea unde Banca Națională are un sediu, al căror credit din această cauză se încarcă cu cheltueli se îngăduie să perceapă la scont clienței lor cel mult 2 la sută peste cota fixată pentru celelalte bănci.

Pentru conturi-curente avându-se în vedere că ele comportă o anumită manipulare ce trebuie remunerată, se autoriză — atât în relațiunile dintre bănci și clientela lor cât și în relațiunile băncilor între ele — perceperea unui comision care să nu treacă de 2 la sută pe an.

În concluziune Banca Națională atrage atențiunea sediilor sale din provincie asupra strictei aplicări a acestor dispozițiuni.

Banca Națională urmărește cu un efort laudabil programul său de a reduce dobânzile. Și dacă în ceea ce privește mijloacele preconizate pentru atingerea

scopului, am făcut unele rezerve, nu mai puțin adevărat este că aceasta campanie are succese.

Dobânzile scad în continuu atât la depuneri cât și la împrumuturi. În unele orașe din Ardeal băncile au convenit să perceapă după împrumuturi maximum 18% inclusiv comisionul deși conform circularii de mai sus la conturi-curente se pot lua 18% interese plus 2% comision pentru manipulare.

În schimb deocamdată dobânda scontului pentru băncile mici nu se poate stabili la 10%, atâta timp cât dobânzile după depuneri se vor menține la 10%. Unde-i beneficiul minim?

CRONICĂ.

Datoriile de războiu ale României în Franța. Țara noastră a contractat, precum se știe, în cursul războiului mondial un împrumut de 1½ miliarde franci francezi în Franța, pentru diverse materiale de războiu.

După lungi și anevoioase tratative purtate cu guvernul francez, datorita aceasta a fost redusă acum la suma de 175 mil. franci aur.

Succesul este cu atât mai important pentru țară, cu cât condițiile de replătire sunt foarte avantajoase: termen foarte lung, până la anul 1989 și rate reduse. Prima rată pe 1928 este de 1,261.000 franci aur și ultima la 1989 Fr. 22,576.950.

Casa de compensație din București, care a luat ființă la 1920 a avut în 1927 22 membre și un viriment total de Lei 79.666,311.211.—.

Cifra cea mai mare a compensațiilor o arată băncile cu legături intense în străinătate și cu multe operațiuni de devize și anume Banca Comercială Română Lei 12.700,000.000 rotund și Banca de Credit Român Lei 11.483,725.000 rotund, cifrele acestor două bănci reprezentând 30·40% a virimentului total.

Dintre băncile ardelenene este membră la Casa de compensație singură banca „Albina“ din Sibiu, prin Sucursala sa din București.

Virimentul acesteia în 1927 a fost: în debit Lei 125,431.794 și în credit Lei 217,088.053, total Lei 342,519.847 sau 0·43% a circulației totale.

Cea mai mică circulație a avut-o Banca Viticolă a României, București cu Lei 35,496.912 sau 0·04%.

Băncile Unite, Cluj — falimentată. Eșuând toate tratativele de salvare a acestei bănci, ea a fost declarată în stare de faliment. Pasivul este evaluat la Lei 80 mil. Păgubiții sunt în parte preponderantă mici deponenți localnici. Cei trei directori ai băncii, pregătiți a fugi în străinătate au fost arestați, constatându-se grave nereguli în administrarea băncii.

Procesele dela Tribunalele mixte. Ministerul de Afaceri Străine roagă pe acei cari au procese înaintea Tribunalelor arbitrale mixte, ca toate răspunsurile și replicile redactate în vederea acestor procese să-i fie trimise cu cel puțin zece zile înainte de data la care trebuiesc depuse, pentru a fi revăzute și examinate de către diviziunea juridică a aceluși departament.

Regimul comercial între România și Turcia. Uniunea Camerelor de Comerț și de Industrie comunică că regimul comercial actual (Tratatul dela Lausanne) în vigoare până la 12 Februarie a. c., între România și Turcia s'a prelungit încă pe șase luni.

Oficiu de încredere în Viena. Uniunea Generală a Creditorilor din Viena (Hauptverband der Kreditoren) aduce la cunoștință că a înființat un oficiu de încredere (Treuhandstelle) care se va ocupa cu examinarea capacității de credit înainte de acordarea creditului și cu controlul de credit în timpul raportului de credit. Intrucât și casele noastre se pot folosi de aceasta instituție, îl putem recomanda. Doritorii se vor adresa Camerelor de Comerț secția Informațiunilor.

Târguri internaționale. În zilele de 12—25 Aprilie se va ținea al 9-lea Târg internațional din Bruxelles. — La Rotterdam va avea loc în zilele de 1 Iunie până la 15 Septembrie a. c., un mare Târg Internațional.

Despăgubiri pentru coletele pierdute sau avariate. Despăgubirile pe cari administrația P. T. T. urmează să le acorde în cazuri de pierderi, spoliațiuni și stricăciuni la obiectele recomandate și coletele cu și fără valoare declarată, sunt următoarele:

Pentru un obiect recomandat pe lângă taxa plătită și o despăgubire de 50 Lei.

Pentru obiectele cu valoarea declarată, pe lângă taxa plătită și valoarea declarată.

Cu toate acestea indemnitatea poate să fie mai mică dacă s'ar constata că valoarea a fost mai mică decât cea declarată.

Pentru pachetele fără valoare declarată 2 Lei de fiecare kgr.

Pentru obiectele ce s'ar strica prin transport, administrația poștelor poate despăgubi după estimația stricăciunii, liberând obiectul în primirea destinatarului sau expeditorului, sau poate considera obiectul ca pierdut și a despăgubi pe cei în drept după cum am specificat mai sus.

Numărul animalelor domestice în anul 1927. După ultima statistică numărul animalelor domestice din România în anul 1927, a fost următorul:

	1927	1926
Cai	1,939,438.	1,877,285.
Boi	4,552,166.	1,798,384.

Bivoli	192,268.	193,286.
Oi	12,941,051.	13,581,869.
Capre	418,616.	476,760.
Porci	3,075,782.	3,167,722.
Catări	2,516.	2,150.
Măgari	11,584.	10,502.

Repartizarea pe ținuturi a acestor totaluri se prezintă astfel:

	Vechiul Regat	Basarabia.
Cai	997,431.	393,520.
Boi	2,295,258.	503,801.
Bivoli	47,137.	— — —
Oi	7,519,141.	2,150,187.
Capre	204,005.	13,276.
Porci	1,478,162.	354,449.
Catări	1,481.	107.
Măgari	8,158.	705.
	Bucovia	Transilvania.
Cai	79,945.	468,542.
Boi	195,818.	1,557,289.
Bivoli	40.	145,091.
Oi	294,785.	2,976,958.
Capre	6,325.	195,008.
Porci	116,008.	1,127,163.
Catări	34.	894.
Măgari	43.	678.

Față de anul 1926, constatăm scăderi destul de însemnate la boi, oi și capre și mai puțin importante la bivoli și porci, iar numărul cailor a crescut. Creșterea numărului cailor se datorește în bună parte întrebuințării tot mai mari a cailor pentru muncile agricole, iar cauza scăderilor constatate la celelalte specii trebuie căutată în criza prin care trece creșterea vitelor.

Adunări generale

au convocat, respective au ținut următoarele bănci și întreprinderi:

„Auraria“ Abrud	la	2 Aprilie	1928
„Aurora“ Năsăud	7	„	„
„Chiorana“ Șomcuta-Mare	9	„	„
„Dacia“ Orăștie	12	„	„
„Mielul“ Poiana	17	„	„
„Patria“ Blaj	18	„	„
„Agricola“ Hunedoara	18	„	„
„Economia“ Rupeni-(Cohalm)	29	„	„

Dividendele

ce plătesc băncile și întreprinderile pe anul 1927.

„Ajutorul“ Șeica Mare	20% ₀ Lei	20— net
„Albina“ Sibiu	24% ₀ „	120— „
„Armonia“ Cincul mare	20% ₀ „	100— „
„Banca Agrară“ Cluj	8·5% ₀ „	85— „

„Banca Centrală“ Cluj	12 ⁰ / ₁₀	Lei 25.50 net
„Banca Națională a României“ București	74.8 ⁰ / ₁₀	374.— ”
„Banca Poporală“ Caransebeș	20 ⁰ / ₁₀	100.— ”
„Banca Poporală“ Dej	14.8 ⁰ / ₁₀	37.— ”
„Banca Românească“ București	17.2 ⁰ / ₁₀	86.— ”
„Banca Viticolă“ București	12.3 ⁰ / ₁₀	61.50 ”
„Cetatea“ Brașov	10 ⁰ / ₁₀	50.— ”
„Codreana“ Băsești	24 ⁰ / ₁₀	12.— ”
„Cordiana“ Fofeldea	30 ⁰ / ₁₀	30.— ”
„Crișana“ Brad	20 ⁰ / ₁₀	100.— ”
„Câmpiana“ Mociu	22 ⁰ / ₁₀	44.— ”
„Concordia“ Gherla	15 ⁰ / ₁₀	7.50 ”
„Dacia Traiană“ Sibiiu	16 ⁰ / ₁₀	32.— ”
„Decebal“ Deva	30 ⁰ / ₁₀	15.— ”
„Economul“ Cluj	17 ⁰ / ₁₀	17.— ”
„Furnica“ Făgăraș	24 ⁰ / ₁₀	120.— ”
„Goronul“ Aiud	18 ⁰ / ₁₀	36.— ”
„Grănițerul“ Dobra	16 ⁰ / ₁₀	8.— ”
„Maramureșiana“ Sighet	20 ⁰ / ₁₀	85.— ”
„Minerva“ Beclean	20 ⁰ / ₁₀	100.— ”
„Mureșiana“ Reghin	20 ⁰ / ₁₀	17.— ”
„Oleana“ Viștea de jos	20 ⁰ / ₁₀	40.— ”
„Oravițana“ Oravița	10.5 ⁰ / ₁₀	51.— ”
„Prima Ardeleană“ Cluj	10.5 ⁰ / ₁₀	51.— ”
„Poporul“ Săliște	22 ⁰ / ₁₀	22.— ”
„Sebeșana“ Caransebeș	12 ⁰ / ₁₀	12.— ”
„Sebeșana“ Sebeș-Alba	20 ⁰ / ₁₀	100.— ”
„Sălăgiana“ Jibou	32 ⁰ / ₁₀	160.— ”
„Sătmăreana“ Seini	12 ⁰ / ₁₀	12.— ”
„Șercaiana“ Șercaia	24 ⁰ / ₁₀	24.— ”
„Silvania“ Șimleul-Silvaniei	20 ⁰ / ₁₀	10.— ”
„Soc. Naț. de Credit Ind.“ Buc.	23.80 ⁰ / ₁₀	119.— ”
„Soc. Naț. de gaz metan“ Buc.	—	28.30 ”
„Someșana“ Dej	20 ⁰ / ₁₀	20.— ”
„Tehnica Română“ București	10.2 ⁰ / ₁₀	51.— ”
„Tibleșeana“ Reteag	12 ⁰ / ₁₀	60.— ”
„Vatra“ Cluj	12 ⁰ / ₁₀	24.— ”
„Voileana“ Voila	10 ⁰ / ₁₀	50.— ”
„Vulturul“ Tășnad	18 ⁰ / ₁₀	90.— ”

„ALBINA“ Inst. de Credit și de Economii, Sibiiu.

No. 26284 Dir.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de **jurisconsult-advocat** la sucursala din Cluj a institutului de credit și de economii „Albina“ se publică concurs cu termen până la 31 Mai 1928.

Reflectanții la acest post se vor adresa Consiliului de administrație al institutului, de unde vor afla condițiunile de angajare, cari sunt cele cuprinse în Pragmatica de serviciu pentru funcționarii de cl. II b.

Advocatul angajat, poate fi încredințat și cu chestiuni de contencios de ale altei întreprinderi afiliate

a institutului „Albina“. — Practică particulară nu se admite.

După un serviciu de probă de $\frac{1}{2}$ an mulțumitor, poate urma numirea definitivă.

Sibiiu, 14 Martie 1928.

Consiliul de administrație.

Publicațiune.

Băncile subsemnate au onoare să anunțe pe st. lor deponenți, numai pe calea aceasta, că sunt nevoite să facă o nouă reducere generală a dobânzilor la depuneri spre fructificare pe livrete și în cont-curent.

Cu începere dela 1 Aprilie se vor plăti pentru depuneri blocate, noi, maximum 10% dobânzi pe an și pentru toate celelalte depuneri noi 8% pe an. Etalonul de dobânzi al depunerilor neblocate, de prezent în ființă, se va adapta etalonului de mai sus. Dobânda cuvenită la depunerile vechi, blocate de mai nainte, rămâne neschimbată și în vigoare, până la expirarea termenului de blocare.

Sibiiu, la 31 Martie 1928.

„Albina“ Institut de Credit și Economii.

Banca Americană s. a.

Banca Centrală, Sucursala Sibiiu.

Banca Chrissoveloni, Sucursala Sibiiu.

Banca Oașia s. a.

Banca Românească, Sucursala Sibiiu.

Institutul de Credit Fonciar din Sibiiu.

Cassa Generală de Economii în Sibiiu.

Banca de Industrie și Comerț s. a. din Sibiiu.

Banca Medieșană, Sucursala Sibiiu.

Banca Uniunii Ardelene s. a.

Banca Ardeleană și Cassa de Economii s. a.,

Sucursala Sibiiu.

Banca Agrară Timișană s. a., Sucursala Sibiiu.

„VLĂDEASA“

Institut de Credit și Economii, Soc. pe Acții în Huedin.

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de

Funcționar

și

Practicant

la Institutul de Credit și Economii „Vlădeasa“ din Huedin prin aceasta publică concurs.

Doritorii de a ocupa aceste posturi sunt rugați a-și înainta ofertele dimpreună cu pretensiunile de salar cel mai târziu până la data de 15 Aprilie 1928.

Dela reflectanți se cere să fie absolvent de școală superioară de comerț ori licențiat al Academiei Comerciale.

Huedin, la 29 Martie 1928.

Consiliul de Administrație.

„DACIA“

Institut de credit și de economii, soc. pe acții în Orăștie.

CONVOACARE.

Domnii acționari ai Institutului de credit și de economii, societate pe acții „DACIA“ din Orăștie, prin aceasta sunt invitați la

a XXVI-a adunare generală ordinară

care se va ține la 12 Aprilie 1928, la 10 ore a. m., în localul institutului.

PROGRAM:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Raportul anual al Direcțiunii, bilanțul anului 1927 și raportul Comitetului de supraveghiere.
3. Eventual alte propuneri intrate conform statutelor.

Acționarii, cari doresc a lua parte la adunarea generală, în persoană sau prin plenipotențiați, au să depună acțiunile și plenipotențele la cassa Institutului, în înțelesul §-ului 20 din statute, cel puțin în preția adunării generale.

Orăștie, la 15 Martie 1928.

Direcțiunea.

Activa		Contul Bilanț		Pasiva	
	Lei b.				Lei b.
Cassa în numărar	142.448,46	Capital social		50.000,—	
Efecte	8.330,91	Fond de rezervă		22.000,—	
Imprumuturi pe cambii	587.864,—	Depuneri		682.984,99	
Mobilier	15.025,—	Depozit de casă		4.127,71	
Debitori	41.928,—	Pro Diversi		13.060,66	
		Dividendă neridicată		3.380,—	
		Profit curat		29.063,01	
	795.596,37				795.596,37

Debit		Contul Profit și Pierdere		Credit	
	Lei b.				Lei b.
Interese după depuneri	71.217,—	Venit transpus		91,83	
Spese generale	35.733,32	Interese		134.280,50	
Impozite	7.359,—				
Profit curat	20.063,01				
	134.372,33				134.372,33

Orăștie, la 31 Decembrie 1927.

ss. Dr. Aurel Muntean, președinte.

ss. Ilariu Buzdugan, director.

ss. George Cușută, contabil.

Subsemnatul Comitet de supraveghiere am examinat conturile prezente și le-am aflat în consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Orăștie, la 15 Martie 1928.

ss. Constantia Dăncilă

ss. Ioan Lăzăroiu

Din profitul curat, couponul cu Nr. 26, se va rescumpăra cu (20%) Lei 10.—